

Příloha výroční zprávy

Aktivity školního roku 2020/2021

Gymnázium Oty Pavla, Praha 5, Loučanská 520

Absolventky GOP ve finále Golfové Ladies European Tour!

3. září, 2020

Letos se i přes koronavirové omezení uskutečnil v posledním srpnovém víkendu na hřišti v Golf Clubu Beroun prestižní turnaj LET, Tipsport Czech Ladies Open, kterého se zúčastnilo 132 hráček, z toho 16 Češek.

Byl to velice úspěšný turnaj nejen pro český golf, ale i pro naše gymnázium.

Poprvé v historii prošlo cutem do finále neuvěřitelných sedm českých golfistek. Hned čtyři z nich strávily svá studentská léta na našem Gymnáziu Oty Pavla. Vedle Kláry Spilkové, naší nejúspěšnější profesionální golfistky, to byly amatérky Jana Melichová, Sára Kousková a Patricie Macková. Nejlepší Češkou byla Klára Spilková na 13. místě, nejúspěšnější z amateerek byla Sára Kousková (20. místo), ale ani ostatní se nenechaly v mezinárodní konkurenci zahanbit.

Všem přejeme hodně golfových i životních úspěchů a děkujeme.

Ivana Jiroušková

Drahomíra Irglová oceněna stříbrnou medailí Senátu PČR

26 září, 2020

U příležitosti Dne české státnosti, v pátek 25. 9. 2020, ocenil předseda Senátu Parlamentu České republiky RNDr. Miloš Vystrčil stříbrnou medailí 27 českých osobností. PhDr. Drahomíra Irglová, bývalá ředitelka radotínského gymnázia, získala medaili za celoživotní pedagogickou činnost a odvahu při podpoře studentů.

V Hlavním sále Valdštejnského paláce předseda Senátu vyzdvihl, že všech 27 vyznamenaných spojuje nezištná služba druhým, která má v jejich profesích a činnostech různé podoby.

Paní PhDr. Drahomíra Irglová svou odbornou erudicí a dlouhodobou pedagogickou prací se významně zasloužila o rozvoj Gymnázia v Radotíně, dnes Gymnázia Oty Pavla. Pracovala zde nepřetržitě celou svou profesní kariéru,

neuvěřitelných 54 let jako učitelka, metodička, zástupkyně a ředitelka (od r. 1954 do roku 2008). Celých 16 let vedla radotínské gymnázium, 7 let jako zástupkyně, 9 let byla ředitelkou. I ve svém pokročilém věku byla vynikající pedagožkou, studenty velmi oceňovanou, především pro své odborné znalosti jazyků, literatury a reálií.

Na Jedenáctiletou střední školu v Radotíně, později Gymnázium, nastoupila v roce 1954 jako učitelka anglického a francouzského jazyka, ale také matematiky a jiných předmětů. Byla vždy náročnou, přísnou, ale spravedlivou kantorkou. V šedesátých letech, kdy se zvýšil počet vyučovacích hodin angličtiny a francouzštiny, se intenzivně věnovala audiovizuální metodě vyučování cizích jazyků a externě spolupracovala s Krajským pedagogickým ústavem jako metodička, pořádala ukázkové hodiny a vybudovala na radotínském gymnáziu jednu z nejmodernějších jazykových učeben v tehdejší době.

V nelehké době sedmdesátých a osmdesátých let k jejím prioritám patřil především odborný růst studentů a pedagogů, cenila si sympatické atmosféry pedagogického sboru, ve kterém působilo mnoho odborně zdatných pedagogů. Jako ředitelka školy v letech 1975 – 1984 se mnohokrát snažila pomoci nadaným studentům bez v tehdejší době dobrého „kádrového profilu“ a katolického vyznání.

Po Listopadu 1989 začala ihned spolupracovat s organizací Sokrates, díky níž navázala dlouhodobou spolupráci radotínského gymnázia s Lycée J. et A. Renoir v Angers ve Francii. Více než 10 let pořádala výměnné zájezdy našich studentů s francouzskými studenty a profesory. U mnohých vznikly trvalé přátelské vztahy s francouzskými rodinami.

Je potěšitelné, že na Drahomíru Irglovou jako vynikající pedagožku stále vzpomíná mnoho absolventů radotínského gymnázia. Nejdojemnější jsou setkání s absolventy po 40, 50 i 60 letech od maturity, kteří si dodnes váží jejího pedagogického mistrovství a přístupu.

Jsem přímo dojata, že Senát Parlamentu České republiky ocenil dlouhodobou pedagogickou práci paní Drahomíry Irglové, se kterou jsem měla čest deset let spolupracovat a společně rozvíjet radotínské Gymnázium Oty Pavla.

*RNDr. Jana Hrkalová,
ředitelka Gymnázia Oty Pavla*

„Nešťastná 13“

30. září, 2020

23. září 2020 se na hřišti Prag City Golf Zbraslav uskutečnil 14. ročník MMČR středoškolských družstev v golfu. Kdo věří na nešťastnou 13, by jasně viděl příčinu bramborové medaile našeho družstva. Ano, byla to právě jamka č.13, která prověřila golfové umění našich hráčů a velkou měrou zbrzdila tažení na stupně vítězů. Ony čtyři rány zahrané nad par rozhodly. Tak to již v golfu chodí, stačí jedna nepovedená jamka a výsledek jinak dobré hry je ztracen.

Děkuji všem našim hráčům Patricii Mackové, Natálii Rysové a Theodoru Naušovi za skvělý výkon a přeji i nadále Hezkou hru!

Ivana Jiroušková

Adaptační kurz 1.S a 1.A

2. října, 2020

Začátkem září jsme my třídní 1.A a 1.S vyrazili se svými novými svěřenci na třídení adaptační kurz do Šlovic, příjemného rekreačního areálu poblíž Berounky, obklopeného nádhernou přírodou. Cílem bylo, abychom se co nejlépe poznali, což se podařilo, myslím, na výbornou.

Vedoucí z pořádající agentury připravili studentům všemožné hry a aktivity, počínaje seznamovacími aktivitami, přes hry podporující důvěru a spolupráci a konče divadelním představením, které studenti sami připravili a zahráli. Volna si studenti moc neužili, zato zážitků si odvezli plno!

Mgr. Tereza Ledererová, třídní 1.A

Na adaptačním kurzu se mi nejvíce líbilo divadlo. Bylo fajn, že jsme to měli ve své vlastní režii, museli jsme se jako skupina „cizích“ lidí domluvit mezi sebou, rozdělit si role a spolupracovat. Myslím, že výsledek se celkem povedl. Ale bylo pro mě náročné hned mluvit před tolika „cizími“ lidmi.

Sára Fořtová, 1.S

Na adaptačním kurzu se mi líbily hry jako bomba nebo noční bojovka. I přes moji zlomenou ruku mě kurz bavil a určitě jsme jako třída udělali sociální pokrok.

Šimon Geleta, 1.S

Na adaptáku jsem měl možnost se seznámit s ostatními, poznat je lépe a najít si nové kamarády. Také se mi líbil program.

Filip Šebesta, 1.S

Logická olympiáda

3. prosince, 2020

Gratulujeme Barboře Sedlákové, studentce 2.S, k velmi pěkné reprezentaci školy v krajském kole soutěže Logická olympiáda. V kategorii B pro druhý stupeň ZŠ a odpovídajících ročníků SŠ se umístila na 28. místě z 56 účastníků krajského kola.

Kateřina Mikelová pátá na mistrovství Evropy

3. prosince, 2020

Gratulujeme Kateřině Mikelové, studentce 6.S k vynikající reprezentaci České republiky na evropském šampionátu juniorů v badmintonu, které se konalo ve Finsku. Ve dvouhře se z českých hráček dostala nejdál a ve čtyřhře skončila pátá.

Studenti GOP úspěšní i v době covidové!

2. března, 2021

Jistě mi dáte za pravdu, že převážně negativní zprávy jsou bohužel nedílnou součástí naší každodenní reality již téměř celý rok. O to raději člověk přináší zprávy opačného rázu.

Zásahu na tom, že vám zde jednu takovou mohu zprostředkovat, mají naši letošní maturanti. I v době, kdy byla zásadním způsobem omezena prezenční výuka, a oni se tak vzdělávali

veskrze distančním způsobem, byla velká část z nich schopna složit mezinárodní Cambridge zkoušku z anglického jazyka. Z 63 studentů závěrečného ročníku studia (šestiletého i čtyřletého cyklu) se jich nyní úctyhodných 15 může pyšnit certifikátem potvrzenou úrovní C1 Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SERRJ), 1 dokonce úrovní C2 a 17 úrovní B2.

Pro vysvětlení dodávám, že mluvčí s úrovní jazyka C1:

rozumí širokému rejstříku náročných a dlouhých textů a rozpozná implicitní významy textů. Umí se plynule a pohotově vyjadřovat bez zjevného hledání výrazů. Umí jazyka užívat pružně a efektivně pro společenské, akademické a profesní účely. Uživatel jazyka mající úroveň C1 umí vytvořit srozumitelné, dobře uspořádané, podrobné texty na složitá témata, čímž prokazuje ovládnutí kompozičních útvarů, spojovacích výrazů a prostředků koheze. (SERRJ)

Radujeme se tak spolu se studenty a přejeme jim mnoho úspěchů v jejich dalším vzdělávání i na cestách, na které za několik měsíců vykročí z budovy našeho gymnázia.

Mgr. Jana Stenská

Studenti debatovali anglicky s EYP

7. dubna, 2021

Ani překlopení do online režimu neodradilo nadšené členy Evropského parlamentu mládeže od zorganizování další regionální výběrové konference, a nutno říci, že se jim opravdu povedla. Několik studentů GOP se do anglické debatní soutěže úspěšně zapojilo. Více o jejich dojmech se dočtete v příspěvku.

Ve dnech od 25. do 28. března jsem se se spolužáky z 1.A a 4.S účastnila Evropského parlamentu mládeže (EYP). Byli jsme rozděleni do několika skupin – komisí, které se zaměřovaly na různá témata, např. nezaměstnanost mladých lidí, pokrok evropského vědeckého programu nebo svoboda a nezávislost médií. Každá komise musela přijít na jisté problémy a úskalí v jejich oboru, ke kterým následně museli připravit řešení. Na všechny dny jsme měli připravený pevný program, kvůli kterému jsme prakticky neměli žádný volný čas, což ale vlastně nikomu z nás nevadilo, protože přestože to byly vysilující čtyři dny, kromě práce to byla také zábava. V této době nám všem chybí kontakt s novými lidmi a EYP nám všem poskytla přesně ten kontakt, který potřebujeme. Seznámili jsme se s novými lidmi, se kterými jsme ihned museli pilně pracovat, díky čemuž jsme k sobě přimknuli daleko snadněji.

Na čtvrtek bylo naplánované představení a seznámení. Celý den jsme se věnovali jen tomu, abychom se lépe poznali, díky čemuž jsme se na sebe v následujících dnech mohli spolehnout. V pátek a v sobotu jsme se zabývali naším tématem, debatovali jsme a dávali jsme hlavy dohromady, abychom připravili finální rezoluci, která musela obsahovat výčet problémů, představení našeho řešení a návrh kroků, jež Evropská unie může podniknout, aby se situace v daném oboru zlepšila.

V sobotu večer jsme se účastnili velmi zajímavé debaty, zaměřující se na bezpečnost na internetu, po které následoval eurokoncert, což bylo příjemné vyhození si z kopýtka. Každý mohl poslat krátké video, z nichž poté jeden z organizátorů, Dominik, vytvořil eurokoncert v podobě živého vysílání. Všichni jsme se velmi bavili a uvolnili jsme se před nedělí, což byl den D.

Neděle měla na programu jen jednu jedinou věc: hlavní shromáždění, na které jsme se stejným dílem těšili, i se ho obávali. Všechny skupinky totiž jedna po druhé musely přede všemi vystoupit a obhájit si své názory uvedené v jejich rezoluci. Kdokoliv z ostatních komisí jim mohl oponovat, položit jim jisté otázky či poukázat na chyby. Po výstupu každé jednotlivé komise přišlo hlasování. Hlasovali všichni účastníci ze všech komisí, a to, zda naše rezoluce projde dál nebo ne, záleželo jen na tom, jak dobře jsme si ji zvládli obhájit.

Večer následoval už jen závěrečný ceremoniál, který většinu z nás dohnal k slzám. Byly to únavné čtyři dny, které nám toho daly daleko víc, než si kdokoliv z nás uměl představit. Mě osobně EYP nadchl natolik, že se jistě zúčastním znovu, jakmile se mi naskytne příležitost.

Michaela Šimánková, 4.S

Koho by bavilo žít věčně?

4. května, 2021

Tato otázka je citát z textu Nápoj mládí Lucie Zemanové (3.A). A proč je v titulku tohoto článku? Studentka totiž patří do Literárního semináře, který se spolu se zájemci ze 4.S zapojil do literární soutěže Čapkoviny, každoročně pořádané SŠ designu, umění, knižní kultury a ekonomiky. Letošní téma Cesty nesmrtelnosti nebylo zrovna jednoduché. Všichni zmínění studenti vytvořili osobité texty, na kterých pracovali kreativně a pečlivě. Odbornou porotu zaujal text Lucie Zemanové, získala zvláštní cenu poroty, možná proto, že se odvážila pustit do básnického tvaru, což není zrovna jednoduchá disciplína.

Níže si můžete báseň přečíst.

Luce moc blahopřejeme a já už se těším na její další texty napsané v rámci Literárního semináře, nebo i jindy a jinde.

Pavλίna Krupová

Nápoj mládí (Lucie Zemanová)

Hledím před sebe, na lahvičku,
uvnitř ní voda jak růžový květ.
Není to však voda obyčejná,
napiji-li se, nebude cesty zpět.

„Život, bytí, věčné mládí,
to ti nápoj zaručí.
Zda máš zájem, nezaváhej,
popřeji ti: na zdraví!“

Takto pravil a ustoupil
alchymista z vesnice.
A má mysl, ztratila se
v myšlenkách, co stalo by se?

Mohla bych se bezstarostně
každé ráno probouzet.

Netřeba se času báti,
když nebudu odcházet.

Co by to bylo za život?
Byl by to opravdu zisk?
Hodiny tikají, a že jednou odbijí
dodává životu risk.

Koho by bavilo žít věčně?
Všechno viděl, všechno zná.
Těžkou nudou bych onemocněla
taková nuda je zlá.

Ze svých myšlenek probrala jsem se
oči upřela na alchymistu
a se zklidněnou myslí
odpověděla jsem mu.

„Jak velkorysá nabídka
zdá se to být.
Co někdo pokládá za splněný sen
mně připadá nešťastné mít.

Nerada žila bych život bez konce
o vodu zázračnou nestojím,
někdo jiný uslyší s radostí jistě
tvé zvolané: na zdraví!“

Vstala jsem a odešla,
neobracela se zpět.
Však spousta času je přede mnou
než životu zamávám, na shledanou.

Co je ČK?

16. května, 2021

Čirá katarze, čerpání kreativity, čítárna klenotů, čarovná křižovatka... toto vše a hlavně Čtenářský klub!

Někomu by mohlo připadat, že v této době není možné pořádat žádné akce. Natožpak mezitřídní. Ale není tomu tak! V online prostoru se dá také leccos pořádat.

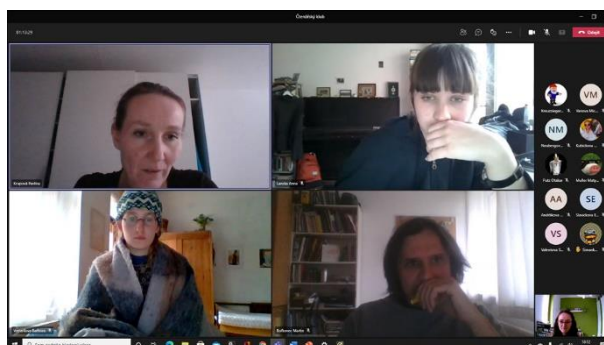
Čtenářský klub vznikl v době, kdy covid ještě nikomu nic neříkal. Kdy bylo možné vidět se „naživo“ (k čemuž se, doufejme, brzy vrátíme). A když se vše překloupilo virtuálního světa, Čtenářský klub udělal to samé.

Jak to funguje? Jednou za měsíc se naplánuje schůzka (většinou na čtvrteční podvečer). Několik dní před samotným dnem D nám je sděleno její téma – už byla např.: humor, mystifikace či na posledním, květnovém, sejít květena. Většinou dopředu dostaneme také nějaký text, který následně spolu rozebíráme. Celý Čtenářský klub je na bázi dobrovolnosti, tudíž se nepíše docházka, nevadí, když někdo nepřečte zadané texty, kamery ani mluvení není povinné, v průběhu se může kdokoli – klidně bez rozloučení, odpojit a není to považováno za neslušnost...

A co ten Čtenářský klub vlastně je? Pro mě osobně to je místo, na kterém můžu být sama sebou. Na kterém se cítím bezpečně, čemuž napomáhá i neformální atmosféra, která na schůzkách panuje. Je to místo, kde bez okolků sdílíme své názory, povídáme si o tom, co máme rádi – o knihách (často však zazní doporučení i na film či divadelní hru) či sdílíme vlastní tvorbu. Je to místo, na kterém nechybí smích, ale ani debaty na vážná témata...

Pokud to někoho ze studentstva zaujalo, může napsat prof. Krupové či prof. Bořkovcovi o připojení do teamu ČK – to ještě opravdu neznamená, že na schůzky musí přijít. Znamená to jen, že bude informován a bude mít možnost se zúčastnit. Červnové sejítí se bude zabírat četbou na prázdniny. Určitě padnou nějaké zajímavé tipy, tak neváhejte přijít!

Ester Horálková, 4.S

Studentka zaujala „novým jazykovým zákonem“!

28. května, 2021

Už několikátou sezónu se se studenty účastníme literární soutěže projektu Rosteme s knihou. Letos bylo vyhlášeno opravdu náročné téma: Čeština 21. století – nová slova, nové významy. Měla jsem radost, že se studentům dařilo organicky včlenit nová slova do zajímavých textů. Za povšimnutí by stálo určitě více textů, ale odbornou porotu zaujal text Ester Horákové To by se za našich mladejch let nestalo. Její vyprávění je založeno na citlivém přístupu k jazyku, kreativitě a nadsázce, využitím nejen nových slov, ale i specifické mluvy určitých sociálních a generačních skupin. V konkurenci 139 textů z celé České republiky získala krásné 2. místo. Z tohoto úspěchu máme velkou radost a Ester moc gratulujeme!

Pavína Krupová

To by se za našich mladejch let nestalo

Babča Božka na zahrádce před domem zalévá květiny, když tu zpozoruje, že jde kolem někdo, koho zná.

Božka: „Manko! No ráda tě vidím! Já ti musím, holka, povědět, co se mi stalo. Sem byla včera na vočkování a voni, to sou takoví šmejdi! Voni mi normálně chtěli vrazit tu Abrazenuku! No já na ně spustila, že se, himlhergot, vod nich zmordovat nenecham! Že radši chcípnu na nákou tu koronu, než aby mě voni zabili Abrazenekou! A víš, co voni na to? Voni vypadali, jakože nemaj ánung, vo čem mluvím! Tak sem se prostě zvedla a vodešla. A voni neřekli ani bú. Ty sou tak nevychovaný!“

Manka: „To jako fakt? No jo. To je holt ta mladá generace. To za našich mladejch let, to by se něco takovýho nestalo! To by si nikdo nedovolil!“

Božka: „No přesně! Já bych jim nejradši někdy zmalovala ksicht! Tomuhle říkaj úcta k starším osobám? Možná si to neuvědomujou, ale tohle není žádněj špás! Což mi připomíná, slyšelas už vo tý nový vyhlášce?“

Manka: „Když jsem to uviděla, já nevěřila vlastním vočím. Málem mi z toho klepla pepka! To musej takhle prznit náš krásnej jazyk? Co si vo sobě myslej, že sou?“

Božka: „Já ti povím, co si vo sobě myslej. Myslej si, že sou kdovíjak cool – nebo jak to ty mladý říkaj. Myslej si, že sou strašně důležitý, že můžou vládnout celému světu. Ale, víš ty co? Voni to sou jenom samí nímandi, co ani píglovat pořádně neumějí!“

Manka: „To maj z toho, že furt čučeš do toho komputeru. Dyť si pak myslej, že život je stejnej jako nákej seriál! Ale von není!“

Po cestě se o holi přišourává Pepča. „O čem to, babči, tlacháte?“

Božka: „Vo tom novym zákonu. Četls už včerejší noviny, Pepčo?“

Pepča: „Ne, já je už moc nečtu. Však já na to už ani nevidím. Co tam pišou, že vás to tak rozčílilo?“

Manka: „Počkej, hned to tady mám,“ vyndá noviny, nasadí si brýle a začne číst. „*Vážení spoluobčaní, dovoluji si vás upozornit na malou obměnu našeho jazyka. Dle paragrafu číslo bla, bla... No, to nás asi nezajímá. Přečtu jen to, co se nás týká. Ode dne 8. 6. 2021 Cože? To už je dneska! Toho jsem si předtím nevšimla! platí povinnost všech občanů mluvit jazykově korektně. To znamená mluvit striktně podle nových pravidel. Občasné chyby jsou tolerovány do 9. června 2021, poté už budou považovány za trestný čin. Jo a tady, v jiným článku, je shrnutí změn. Změny jsou následující: ruší se mužský, ženský i střední rod. Všechny tyto (již zrušené) rody se sloučí do rodu jediného, který neponese žádný speciální název. Bude to prostě **rod**. Ze zájmen **on, ona, ono** se stane zájmeno **jediné, onu**. Co se množného čísla týče, z **oni, ony, ona** vznikne **one**. U minulého času sloves bude v jednotném čísle koncovka **-u** (Loni začalu jezdit na koni, byť se dříve věnovalu pouze plavání.) a v čísle množném koncovka **-e** (Na táboře hodně běhale a skákale). Přídavná jména budou všechna podle vzoru **jarní**. Více naleznete na stránkách... Dál nás to už nezajímá. Tak co ty, Pepčo, na to?“*

Pepča: „Z těch novot, aby se jeden zbláznil! Voni prostě musej dělat novoty i v jazyce! A proč vlastně?“

Božka: „Já ti řeknu proč! Protože voni sou přece ti výjimeční. Voni potřebujou prostě něco spešl. Jim nestačí klasický dělení na muže a ženy, jak tomu je odjakživa! Voni si musej vymyslet něco novýho. A pak jim vadí, dyž někdo mluví normálně, jak mu klapačka narostla. Já sem vám včera byla ve vobchodě a to byste nevěřili, co se mi tam stalo. Já tam potkala takovýho mladýho hocha, kterej vo sobě tvrdil, že je jednorozka. A dyž sem se ho zeptala, proč že je jednorozec, neuvěřitelně se naštvál, že není jednorozec, ale jednorozka.“

Pepča: „To je sice fajn, že mladý chtěj změny – vždyť my sme takový taky byli. Mysleli sme si, že dokážeme všechno. Že sme nepřemohitelní... Pamatujete na rok 68? Jak sme si už mysleli, že máme vyhráno, že sme je přemohli. A jak sme se mejlili! Ale... Kde sem to byl? Jó, už vím. Těm mladejm ale nedochází, že si to my, starý, už nezapamatujeme. Vždyť já si už nepamatuju ani všechny svý vnoučata! Tak jak bych si mohl pamatovat, že mám používat zájmeno – no, vidíte, už ani nevím jaký.“

Božka: „Dyť to tu říkam celou dobu. Nemaj vůbec úctu ke starejm! I k auslendrům maj větší úctu než k nám!“

Manka: „Vždyť voni nejsou ani vůbec vlastenci! To my, my sme si vždycky naši vlasti i našeho krásnýho jazyka cenili! Ale voni? Voni nám náš jazyk jenom ničejí!“

Božka: „Himlhergot! Já je nenechám takhle hanět náš jazyk! Já jim asi napíšu stížnost! Hergot, já si jazyk kazit nenechám! Já to prostě používat nebudu! A basta!“

Manka: „Šak já taky ne. To se neboj. Já takhle prznit češtinu nebudu! Ale teď už musím jít dělat voběd, jinak se bude ten můj starouš zlobit. Vono už totiž nemáme ani erteple ve špajzu. A to je vždycky pak problém... Tak já už radši du. Uvidíme se v base!“

Božka: „Tam na vás budu čekat! Šak mě znáte, já si furt pouštím pusu na špacír!“ mává odcházejícím.

Kategorie: střední školy

Jméno: Ester Horálková

Třída: 4.S

Dvakrát stříbro a do třetice všeho dobrého... :)

28. května, 2021

Velikou radost máme letos z výsledků olympiády v českém jazyce. V obvodním kole zabodovala hned dvě děvčata: Míša Šimánková získala v II. kategorii 2. místo, Eliška Lukavská (aby nebyla pozadu) v I. kategorii 2. místo. Eliška pak pokračovala ve své hvězdné jízdě a v krajském kole znovu zabodovala: umístila se ve velké konkurenci jako druhá. Nyní postupuje do celostátního kola OL ČJ, kde jí budeme mocně držet palce!

Pavčina Krupová

Golf, pádlo, akordeon – prezentace studentů GOP

23. června, 2021

Smíchovská střední průmyslová škola dává na svých stránkách prostor také studentům jiných škol. Letos se nemohla konat Schola Pragensis v klasickém „živém“ formátu, proto Smíchovská SPŠ dala podnět na vytváření videí a prezentací škol, zve inspirativní studenty do svého studia, kde sdílí zkušenosti se svými školami i volnočasovými aktivitami. Z GOPu byli pozváni zatím: Patricie Macková (absolventka v roce 2020), Albert Fulík (4.S) a Míša Šimánková (4.S). Takže pokud se rozhodnete zhlédnout rozhovory s našimi studenty, dozvíte se mimo jiné, jak skloubit vrcholový sport se studiem na gymnáziu, jaký je rozdíl mezi pádlem a veslem a že akordeon by mohl řešit politické konflikty...

Pavčina Krupová

Baví mě vše, je těžké se rozhodnout, co budu dělat – Michaela Šimánková

<https://www.youtube.com/watch?v=PPv259kDFWM&t=43s>

Sport je pro mě největší odreagování, je to můj životní styl – Albert Fulík

<https://www.youtube.com/watch?v=Q3vTHsfo9kM>

Dvojnásobná mistryně ČR v golfu – Patricie Macková

<https://www.youtube.com/watch?v=U57oUUwccTY&t=363s>

Za humny je drak

24. června, 2021

Během dnů, kdy ve škole probíhaly maturity, jsme uskutečnili s 1. S tři výpravy do míst, odkud navzájem pocházíme, a ukázali jsme spolužákům zajímavá místa, která máme rádi, na která jsme pyšní a která jsou tzv. za „humny“. Rozdělili jsme se do skupin a navzájem připravili pro ostatní program.

Fauna a flóra Prokopského údolí

Autobusem č. 120 jsme ve středu 2. června dojeli na Chaplinovo náměstí a odtud jsme prošli po lesní pěšince do Prokopského údolí k jezírku ve starém vápencovém lomu. Po této zastávce nás čekal výstup do prudkého dlouhého kopce na Dívčí hrady, kde jsme se podívali na vzácné

koně Převalského, kteří zde byli vypuštěni, aby se připravili na přesun do Mongolska. Naše cesta pokračovala na Děvín (na fotce je náš pokus o vytvoření živého obrazu s názvem „Dívčí válka“), kde jsme si užili výhled na celou Prahu. A pak už zbývalo jen seběhnout z kopce na Zlíchov a vrátit se zpět do Radotína.

Viktorie Holá, 1. S

Lov trilobitů

Ve čtvrtek 3. června jsme se třídou vyrazili od radotínského kostela na lov trilobitů. Nejdříve jsme šli Slavičím údolím kolem radotínského potoka, až jsme vyšli lesem k Lochkovskému mostu. Odtamtud už to bylo jen kousek k Orthocerovému lůmku, kde jsme se zastavili a hledali trilobity a jiné zkameněliny. Někteří z nás i dokonce něco našli! Poté jsme se Černou roklí dostali až na vyhlídku na Radotín, odtud seběhli ke kinu a vydali se zpět ke škole.

Amálie Báčová, 1. S

Za panovníky na Zbraslav

V pátek 4. června se konal třetí výlet naší třídy, tentokrát na Zbraslav. Vedoucí byl Petr Hegar, společně se svou skupinou. Sraz byl opět v Radotíně u kostela, odkud jsme vyrazili na autobus, jenž nás dopravil až na Zbraslavské náměstí. Naše cesta dále pokračovala k areálu zbraslavského zámku, o němž nám Petr řekl pár zajímavostí, a pak se šlo dál, nahoru do kopce. Došli jsme ke Karlovu stánku a po krátké pauze ve stínu jsme pokračovali až na vrchol kopce Havlína, kde se nachází i starý kostel sv. Havla se hřbitovem. Z tohoto kopce byl krásný výhled na Zbraslav. Odtud pokračoval náš pěší okruh, který končil opět na autobusové zastávce na náměstí. Pozastavili jsme se také na dvou loukách, odkud šlo pozorovat protější kopec, na kterém kdysi stálo keltské oppidum. Prošli jsme také krásným lesoparkem Belveder s mnoha prameny. Cesta probíhala téměř bez problémů, ale na závěr trasy, právě ve zmíněném lesoparku, se velká část třídy odtrhla a zůstala pozadu. Skupina vepředu ztrátu zpozorovala až později a na zbytek třídy se dlouho čekali, avšak marně. Proto se Petr rozhodl pro opozdilce dojít sám. Vrátil se tedy zpátky na lesní cestu a ztracené členy výpravy dovedl ke zbytku třídy, která poté, již kompletní, dorazila do cíle cesty – na náměstí. Tam byl na asi půl hodiny rozchod, a poté už se jelo zpátky do Radotína, kde celý náš výlet končil.

Antonín Matoušek a Petr Hegar, 1. S

Maturitní TOP našeho GOP zamířil na BIOTOP

24. června, 2021

Letošní maturanti neprošli jen zkouškou dospělosti, ale i zkouškami trpělivosti, vůle, pevnosti nervů. Tento školní rok totiž běžel převážně distančně, s plným nasazením učitelů i (doufejme) studentů. O to víc nás těší, že tentokrát to všichni zvládli, a to i s pěknými výsledky. Pak už nezbývalo než předat úřední doklady o složených maturitních zkouškách v reprezentativním prostoru auly ZŠ za krásného hudebního doprovodu Míši Šimánkové a Ondry Valtera, vyslechnout si vřelá slova paní ředitelky GOP Jany Hrkalové, třídních Hany Marešové (6.S) a Vladimíra Cieslara (4.A) a místostarosty Radotína Miroslava Knotka.

Studenti tento rok bohužel přišli o maturitní ples, ale vymysleli elegantní náhradu – pomaturitní slavnost na radotínském biotopu. Víno, ženy, zpěv, tombola, bohaté občerstvení, povídání a další...Toto vše a jiné aktivity probíhaly do pozdních večerních hodin.

Loučení s maturanty je vždycky trochu bolestné a trochu dojemné, ale věříme, že se za námi budou vracet. Každopádně dveře mají otevřené!

Pavčina Krupová

Příběhy našich sousedů/Paměť národa

25. června, 2021

Studenti z 2.S a 3.S byli od listopadu do května zapojeni do projektu Paměť národa společnosti Post Bellum. V rámci něho vyzpovídali několik pamětníků významných událostí 20. století a vše pak přetavili do několikaminutových filmů, v nichž přibližují jednotlivé příběhy. Jejich neobyčejně hezky zpracované snímky ocenila také porota, která našim týmům udělila dvě první a jedno třetí místo.

Více se dozvíte v článku dvou autorek z 3.S.

Na podzim nás pan profesor Bořkovec oslovil s projektem Příběhy našich sousedů, který organizuje společnost Post Bellum. Jde o projekt, v němž studenti základních a středních škol sbírají zajímavé příběhy pamětníků různých významných událostí z minulosti, a organizace samotná pak jejich nahrávky a různou formou shrnuté příběhy uchovává pro další generace. Do projektu se zapojují studenti z celé republiky a na GOP jsme vytvořili hned tři týmy. Dva z 2.S a jeden ze 3.S a v něm jsme byly i my.

Úkol studentů spočívá v tom, že musí najít pamětníka, provést s ním rozhovor a ze získaných materiálů vytvořit krátké video nebo rozhlasovou reportáž. Nakonec odborná porota práce porovná a ocení vítěze. Hned od začátku se nám lepila smůla na paty, nejenom, že jsme kvůli Covidu nemohli vidět pamětníka naživo ani navštívit workshopy v opravdových nahrávacích studiích, ale pamětníci nám protékali mezi prsty a my nikoho ne a ne sehnat. Když už to vypadalo, že se smůla z našich pat odrolí, naše nejnadějnější pamětnice nám na poslední chvíli spolupráci odmítla a smůla jako by ztvrdla.

Naštěstí se nám nakonec povedlo sehnat sympatického Pavla Jandu, který v roce 1988 emigroval do USA a naše naděje se vrátila. Jeho příběh jsme zpracovali formou animace, což nám trvalo asi 160 hod, ale naše dlouhá, tvrdá práce se vyplatila a vybojovali jsme si v soutěži první místo. Podobě na tom byla i 2. S, která ve své kategorii zaujala první a třetí pozici. Určitě si můžeme dovolit říct, že studenti na naší škole jsou šikovní a úspěšní a nikdo se za nás nemůže stydět.

Naše práce můžete jednoduše najít na následujících odkazech:

Film 3.S autoři: Eliška Pekárková, Julie Musilová, Martina Kolaříková, Jan Kraus, Josef Kučere a Jan Matoušek (první místo)

<https://www.youtube.com/watch?v=IQ9onXFDH4A>

Film 2.S autoři: Anežka Sladká, Júlia Pavlovská (první místo)

<https://www.youtube.com/watch?v=EmmvVfWHZjc>

Film 2.S (třetí místo)

https://www.youtube.com/watch?v=_QYwvThNuZs

Přejeme příjemnou zábavu při sledování našich mini filmů.

Eliška Pekárková a Julie Musilová

Dvakrát stříbro a do třetice všeho dobrého...zlato!

26. června, 2021

Eliška Lukavská (2.S) se probojovala do celostátního kola olympiády v českém jazyce. Po několikadenním snažení, které obnášelo vypracovávání rozličných jazykových úkolů zadávaných v on-line prostoru, komise vyhlásila své rozhodnutí.

A já tak můžu navázat na dřívější zprávu a doplnit minulý titulek...o zlato! Evidentně jsme dobře drželi palce a asi i Eliška něco musela prokázat, protože získala první místo ve velké konkurenci studentů z celé republiky.

Blahopřejeme a těšíme se na další jazykové i literární práce.

Pavčina Krupová

Ocenění Pražský učitel 2021

26. června, 2021

Brožíkova síň Staroměstské radnice se již potřetí stala dějištěm předávání ocenění pražským učitelům, kteří velkou měrou přispěli ke zkvalitnění výchovně vzdělávacímu procesu.

Ocenění si od vedení města převzalo 20 pedagogů ze škol zřizovaných magistrátem. Máme radost, že mezi vyznamenanými byla i naše vyučující českého jazyka a literatury Mgr. Vlasta Motlíková. Gratulujeme a děkujeme za všechno, co pro školu udělala a stále dělá!

Pavčina Krupová

Jednodenní Sázava 5.S

1. července, 2021

Ve středu 23. 6. 2021 jsme se třídou 5.S a CK Povoda vyrazili na SVK Sázava na lodích půjčovny Samba.

Setkali jsme se ráno na zbraslavském nádraží, kam jsme jako poslušní studenti dorazili s pokrývkami hlav, a především bez crocsů. Naše obavy z prudkého slunce se už během cesty

vlakem do TnS rozplynuly v husté mlze. Náš strach z nedostatku vody vystřídal strach z jejího přebytku jak v řece, tak v ovzduší.

V Týnci jsme nejprve absolvovali vodáckou instruktáž s velmi názornými ukázkami, abychom pak řádně instruovaní mohli vyplout.

Na prvním úseku naší plavby někdo podle postavil až nepřírozené množství jezů, peřejí, vrbiček a podobných záležitostí, které jsme ale jako zkušení a dobře proškolení vodáci hravě překonali, za což nás v KP čekala odměna v podobě pauzy a stánku s občerstvením.

Náležitě občerstvení rozehnalo dopolední mraky, a tak jsme se mohli vrátit na řeku pod hřejivými paprsky odpoledního slunce. I budovatel jezů se v druhém úseku naší plavby poněkud umoudřil a umožnil nám se z klidné hladiny Sázavy kochat zalesněnými srázy po obou březích.

Tak jsme šťastně, poklidně, spokojeně a téměř včas dopluli až do Pikovic, kde jsme se rozloučili s řekou i instruktory a v Zeleném údolí vyčkali příjezdu vlaku, který nás odvezl domů.

Ema Kándlová, 5.S

Němčina mě baví

1. července, 2021

Jediná online soutěž v německém jazyce, která se v tomto školním roce konala, byla určena pro základní školy a nižší gymnázia. Mezi 66 účastníky z Prahy a nejbližšího okolí zabodovali studenti 2.S: Eliška Lukavská obsadila krásné 9. místo, Ondřej Holeček následoval na 17. místě, Tadeáš Mack, ač po sportovním zranění, vybojoval 35. místo a Lucie Lišková z 1.S, v soutěži s o rok staršími, 55. místo. Blahopřejeme všem a jsme rádi, že náplň této soutěže studenty skutečně baví.

Jitka Voršílková

Česko-německé partnerství v době covidové

1. července, 2021

Poděkování maturantům 6.S a rodičům, kteří ubytovávali...

Místo druhé části mezinárodní studentské výměny přišel první lockdown. Dva týdny před plánovaným odjezdem tehdejší kvinty do partnerského Lichtwer-gymnázia ve Wurzenu byly ze dne na den uzavřeny školy v České republice. O týden později nastala obdobná situace na německých školách. Nový, nebezpečný virus, který postupně zachvacoval celý svět, vzbuzoval obavy a šířící se pocit ohrožení začal připomínat období morových epidemií v dějinách lidstva. Jako v Boccacciově Dekameronu se lidé v izolaci snažili zachránit před nákazou a najít rozptýlení od tíživých myšlenek. Takto v vznikl nápad napsat moderní paralelu na středověký cyklus povídek, s názvem „Coronameron“. Osmnáct studentů z kvinty a patnáct německých studentů vytvořilo v online spolupráci osmnáct povídek. Příběhy vznikaly postupně, od názvu přes první kapitolu až po dokončenou povídku. Samozřejmě se stávalo, že mnohé se měnilo, některá partnerství se rozpadala, a tak mají některé povídky nakonec jen jednoho autora. Přesto velké množství partnerství vydrželo po celé období a pokračovalo během letních prázdnin vzájemnými návštěvami. Podíváme-li se na náměty povídek, nacházíme autentický dokument doby – izolované obce na Moravě, snaha o zásobení trvanlivými potravinami, obavy o zdraví seniorů a téma ohleduplnosti. Z jiného soudku jsou povídky o lásce, životní moudrosti a lidských osudech. Na podzim tohoto školního roku pokračovali studenti v redakčních úpravách a definitivní podobě cyklu. Brzy nato přišel druhý lockdown.

Nyní, na začátku léta, kdy ze sextánů jsou již absolventi a situace s covidem je optimističtější, nabízíme k nahlédnutí náš „Coronameron“ (ve formátu PDF lze stáhnout na adrese <https://gop.cz/wp-content/uploads/2021/07/Coronameron.pdf>).

Jitka Voršílková

Voda 3A

2. července, 2021

V předposlední den školy vyrazila třída 3A vláčkem ze zbraslavského nádraží do Týnce nad Sázavou, kde ji čekalo splutí 17 km řeky Sázavy. Někteří možná litovali, že šlo o akci jen jednodenní, ale každý snad chápal, že v letošním školním roce, kdy žáci málem zapomněli, jak vypadá normální školní výuka, to bylo maximum možného.

Na nádraží v Týnci už na nás čekal instruktor, jehož pravé jméno David Váňa téměř nikdo nezná, zato přezdívka Kemo je mezi studenty, vodáky a lyžaři pojmem. Kemo ani tentokrát nezklamal, byl jako vždy vynikající a je především jeho zásluhou, že si s jezy, kameny a dalšími nástrahami řeky poradili i ti, kteří seděli na kánoji poprvé v životě. Stručně řečeno: vše proběhlo tak, jak má, nikdo se nezranil ani neutopil, takže si studenti jistě zařadí vodu mezi akce, na které budou rádi vzpomínat.

Luděk Sedlák, Lenka Janáková

Triumfální vítězství našeho dějepisného týmu!

2. července, 2021

Po jednoleté pauze způsobené epidemií koronaviru se ve čtvrtek 17. 6. uskutečnilo odložené krajské kolo XXIX. ročníku celorepublikové Dějepisné soutěže studentů gymnázií ČR a SR, které tradičně organizuje Gymnázium Cheb. Náš tým ve složení Jan Birgus, 2. A, Carl Tůma, 2. A a Anna Lánská, 4. A přesvědčivě zvítězil v konkurenci dalších 14 pražských gymnázií. Poprvé v dějinách soutěže se autoři zaměřili na období mimo české a slovenské dějiny a taktéž poprvé se kvůli složité situaci klání uskutečnilo online. Evropské dějiny let 1900 – 1939 sedly našim zástupcům skvěle a díky vítězství v krajském kole se probojovali do celorepublikového finále (spolu s vítěznými slovenskými gymnázii), které se uskuteční v listopadu letošního roku. Tímto jim velice děkujeme za vynikající reprezentaci naší školy a přejeme mnoho úspěchů do chebského finále!!!

Vladimír Cieslar

O posledním roce v školním pěveckém sboru Columbella

30. srpna, 2021

Kde nic tu nic aneb další rok za námi...

Je obtížné ve stručnosti vyjádřit, co se v uplynulém roce stalo v našem sboru. Důvod je jasný, nestalo se prakticky nic, zpívat se nesmělo.

Kdybych měla udělat krátkou rekapitulaci, v září 2020 jsme měli myslím tři zkoušky, nevypadalo to zpočátku marně, jenže. Než jsem stihla zapsat stávající členstvo a přidat těch několik nových tváří, spadl sbor jakožto i všechny další pozitivní aktivity do nebytí. Nesmělo se nic. Jen pracovat a studovat, a to ještě s obtížemi. Před Vánoci jsme se ve škole mihli, ale zpívat se vlastně nesmělo, ačkoliv jsem pro pěvce pořídila slušivé ochranné štíty. Bývala bych je všechny takhle vyhastrošené ráda viděla. Ale ani to mi/nám nebylo dopřáno.

V novém roce jsme zůstali, kde jsme byli, tedy přikurtovaní k počítačům. Sboristi si nejprve psali, posílali žertovné obrázky a videa, ale i to časem usnulo, i přes moji osobní snahu lidi probudit z letargie, vyprovokovat k čemukoliv. Políbená múzou a dotykem či krátkým zábleskem optimismu, pořídila jsem Columbelle, konečně, po těch asi dvaceti

letech, jednotný mundúr. Třicet stejnokrojů leží už zhruba devět měsíců u mě doma, v mé pracovně, kterou mí dobří kamarádi znali mého řemesla nazvali sborovnou.

Vnímám to jako další z důvodů, proč prostě musíme pokračovat. Přece to nevzdáme!

V červnu minulého školního roku, tedy v momentě uvolňování a uvolnění, jsme se jednou se sborem sešli. Ve velmi komorním obsazení, ale marné to nebylo. Přišli ti skalní a oddaní. Nebylo jich moc, ale byli skvělí! Dokonce jsme se naučili i novou píseň, a to oba chlapci, jeden v tenoru a jeden v basu museli zpívat sólo. Prostě pašáci.

O prázdninách jsem pozvala mládež na chalupu na tradiční akci Břežany open. Bylo nás víc než loni, a to nejen proto, že jedna mladá rodinka, konkrétně Všelichovi, přijela už ve třech. Filípek je prostě kouzelný, neustále pozitivně naladěný a k neutahání. Umí spát i při bouřlivé hudební produkci. Neprobudil ho ani saxofon. Setkání se sboristy, současnými a minulými, bylo velmi pozitivní. Jsou to všechno prima a zajímaví lidé, je příjemné s nimi mluvit, zpívat, třeba se i trochu přít. Také jsou posly dobrých zpráv. Dozvěděli jsme se například, že dva naši bývalí zpěváci Veronika (soprán) a Martin (bas) vstoupili do stavu manželského. Jeden významný tenor (Tomáš) se oženil. Ten si ale v Columelle nevybral...

Co říci závěrem. Snad jen to, že si upřímně přeju, aby to byl úvod. Úvod, nebo jinak, nový začátek. Začátek nové, úplně normální sezóny. Ve které budeme společně zpívat a hrát. Pro sebe i pro vás. Těšíme se, doufáme, že se život vrátí do správných kolejí, k normálu, do pohody. Že zase něco pěkného nacvičíme a brzy předvedeme.

